

han ikke vil give Anledning dertil ved at sige „vi“. Jeg veider mig nu til det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenstjerne). Det gør mig ondt, at jeg Gaar ved mine Udtalelser har gjort det ærede Medlem saa vred og bitter, det var næsten ikke muligt for det ærede Medlem at tale, saaledes dirrede han af Harm. Jeg vil ikke benytte mig af den Talefrihed, som det ærede Medlem benyttede sig af, idet han brugte et Par Stædsord imod mig. Jeg vil ikke profanere min Blads her i Tinget ved at bruge den Slags Udtalelser og Utringer, som jeg mener har mere hjemme i en Krostue end her i Folketingsalen.

Formanden (Høgsbørp): De Udtryk, som det ærede Medlem nu paatalte, ligger ganske vist paa Grænsen af det tilstedeligg. Jeg havde haabet, at det i den Forbindelse, hvori det kom, ikke skulde være blevet optaget i nogen fornærmelig Betydning, men da jeg nu mærker, det er Tilfældet, beklager jeg, de ere fremkomne og haaber, at de dermed ville gaa ud af Forhandlingerne.

Berntsen: Det glæder mig, at den ærede Formand nu paataler de Udtryk. Jeg skal i øvrigt svare, at naar man har Ret, behøver man aldrig at være grov, og det kunde derfor aldrig falde mig ind at tale i det ærede Medlems Sargon. Men hvad er det, det ærede Medlem er saa vred for? Han mener, jeg har fordrejet hans Udtalelser om de Feriekursus, som jeg i mit foregaaende Foredrag tillod mig at omtale. Det ærede Medlem siger, at hans Udtalelser faldt, som han refererede, og nu ser jeg af Tidenden, at de faldt saaledes, at „disse 90,000 ere ikke uden Grund en lille Smule til Genstand for Batter rundt omkring i Landet.“ Men naar jeg ser, at disse Udtalelser ere faldne saaledes, vil jeg spørge om noget andet Medlem her i Tinget har faaet eller kunnet faa andet Indtryk deraf end det, jeg har faaet, at det selvfølgelig ikke er de 90,000 Kr., man gør til Batter, men det er Anvendelsen af disse 90,000, man gør til Batter. Derfor mener jeg, at naar det ærede Medlem bruger den Betegnelse af de 90,000 Kr., der anvendes til Feriekursus for Lærerne, saa har jeg haft Grund til at benytte den Udtalelse, som jeg

herom i Gaar fremsatte over for det ærede Medlem. En anden Udtalelse, som det ærede Medlem har følt sig saa overordentlig stødt ved, og som foranledigede ham til at bruge de Udtryk, den ærede Formand nu har paatalt, var, at jeg rent historisk har refereret til, hvad der skete ved Valget i Nørresundby forleden. Det ærede Medlem vilde jo nemlig have, at Udfaldet af dette Valg skulde betegne det Omslag, der efter hans Mening var foregaaet i Stemningen hos Befolkningen, og saa viste jeg det ærede Medlem, at Resultatet af de fire Grupper's Arbejde, som han jo sympatiserer med, var blevet det, at de alle fire tilsammen i Løbet af 1^{1/2} Aar havde vundet 2 Mand. Det forekommer mig ikke, at det var nogen Fremgang, som det ærede Medlem havde Grund til at hovere over, og naar det ærede Medlem nu i Dag efter et Vittighedsblad har villet raillere over, at det var min Optræden i Valgkredsen, der havde forvoldt, at Stemmerne for den Kandidat, som jeg anbefalede, ikke vare saa talrige som ved forrige Valg, saa skal jeg sige det ærede Medlem, at jeg er godt tilfreds naar Resultatet af min Virksomhed i de forskellige Valgkredse, al Tid kan være det, at Valgets Udfald bliver, at den Kandidat, jeg anbefaler, vælges med en Majoritet af mellem tre og fire Hundrede Stemmer, og naar jeg kommer til Vejle en Gang, og Resultatet ogsaa bliver saaledes over for det ærede Medlem, er jeg vel tilfreds. Naar det ærede Medlem antede over, hvad jeg har sagt, at Agrarpolitikken er en Protest imod Visnepolitikken, saa undrer det mig, at det ærede Medlem kunde føle sig stødt derover. Deri laa der ingen Sigelse mod det ærede Medlem personlig, men hver Gang man nævner Visnepolitikken synes det ærede Medlem, at der er en vis Forbindelse mellem den og ham, og det indrømmer jeg nu, at der er, saaledes som han er optraadt i de senere Aar. Siden 1890 er der kommet en vis Forbindelse mellem ham og Visnepolitikken. Det ærede Medlem kan ikke forstå, at Mindretallet kan drive Visnepolitikk, men han må indrømme, at Mindretallet i alt Fald kan gøre Forsøg derpaa, og det er ikke Mindretallets Skyld, at det siden 1890 ikke har naaet, hvad det vilde. Det ærede Medlem siger, at Mindretallet arbejder, men det Arbejde minder mig